

Rautakautisia asuinpaikkalöytöjä, jotka FL Petro Pesonen toi Kansallismuseon kokoelmiin Vähäkyrön Tervajoen ryhmän Peltoisenmäen asuinpaikalta lokakuussa 2007 tehdyltä tarkastusmatkalta Vähäkyrön Tervajoen osayleiskaava-alueen inventoinnin yhteydessä. Muinaisjäännöksen koordinaatit: p= 6996807, i= 3253567, z= 20-23 m mpy (PK 133304 LAIHIA). Aiemmat tutkimukset ja aiemmat löydöt, ks. P. Pesosen inventointikertomus Museoviraston arkeologian osaston arkistossa.

Diar. 27.12.2007.
Luett. P. Pesonen.

Koekuoppa A:

- 1 Palanutta luuta 1 kpl, paino 0,2 g. Analysoitu, ei tunnistuksia.

Koekuoppa B:

- 2 Palanutta luuta 3 kpl, paino 0,2 g. Analysoitu, ei tunnistuksia.

Peltoisenmäki on säästynyt täysin rakentamiselta, vaikka mäen koillisosan alavalla alueella on ehkä ollut jotakin rakennustoimintaa historiallisella ajalla. Alueella on niittyjä ja kärrypolkuja. Mäen luoteispään rökkiöt 110-112 ovat vaikuttavan näköisiä, joskin sankan metsän peitossa. Rökkiö 112 näyttää pengotulta. Tein rökkiöistä vähän pohjoiseen koekuopan, josta paljastui vain rinteeseen puhdas moreenimaaperä. Rökkiö 113 on mäen pohjoisreunalla, ei harjalla, vaan alempana rinteellä. Se vaikuttaa ehjältä. Muut keskiryhmän rökkiöt 114-116 ovat tästä etelään, mäen harjalla. Tein koekuoppia rökkiöiden välisille alueille ja ympärille. Paikoin maa on hiekkaa, paikoin hiekkamoreenia. Mitään kuopista ei kuitenkaan löytynyt. Rökkiö 117 on myös ehjä ja se sijaitsee muista erillään mäen kaakkoisosassa kapealla harjanteella. Tämän pohjois- ja itäpuoliselle alueelle tehtyjen kuoppien perusteella kivisyys vähenee mitä alavammaksi maasto käy. Paikoin maaperä on hiesua ja paikoin hiekkaa. Täältäkin alueelta ei löytynyt mitään esihistoriaan viittaavaa, vaikka alueella on potentiaalisia tasanteita asuinpaikkoja ajatellen. Asuinpaikan merkkejä löytyikin vasta rökkiön 117 eteläpuolelta, Karpinluhta-nimisen peltoalueen pohjoisreunan luonnonniityltä, jossa puusto on enimmäkseen haapaa ja koivua. Niityllä on joitakin isoja maakiviä. Kahdesta koekuopasta löytyi tummanruskean hiekan seasta palanutta luuta. Valitettavasti Peltoisenmäen 18.10.2007 tehdyt GPS-mittaukset jäivät tallentamatta ja niinpä löydöllisten koekuoppien tarkka sijainti ei ole tiedossa. Ne ovat kuitenkin selvästi rajatun alueen sisäpuolella ja toisistaan vain kolmen metrin etäisyydellä.